

Hvem er egentlig homoseksuel?

Der er i forskellige undersøgelser i forskellige lande fundet vidt forskellige tal for procenten af homoseksuelle mennesker; tallene varierer lige fra 1 % til 21 %! Denne enorme forskel i skønnet over antallet af voksne, der er homoseksuelle, beror ikke så meget på forskellige hyppigheder i forskellige samfund – selv om det dog også betyder noget – men det beror især på forskellige definitioner af homoseksualitet. Afhængig af hvordan man definerer og afgrænser homoseksuelle og heteroseksuelle, kan man komme til vidt forskellige skøn over hyppigheden af homoseksualitet i samme samfund.

Det fremgår af en artikel af den amerikanske psykolog Ritch Savin-Williams fra Cornell University i New York. Savin-Williams har gennemgået en række nye statistikker over udbredelsen af homoseksualitet og fundet, at der især opereres med tre fundamentalt forskellige definitioner på homoseksualitet.

1) Den følelsesmæssige definition handler om at føle sig tiltrukket af sit eget køn; dvs. at man både kan opleve at blive forelsket i en person af sit eget køn, og man kan opleve at føle sig stærkt seksuelt tiltrukket til en person af samme køn som en selv. Personer klassificeres som homoseksuelle

ud fra denne definition på basis af svar på spørgsmål så som "Kan du blive forelsket i en mand? Og i en kvinde?" Og "Føler du dig undertiden seksuelt tiltrukket af en mand? Og en kvinde?" Hvis personen svarer således, at der udvises større tendens til forelskelse i og seksuel tiltrækning til eget køn, bliver vedkommende klassificeret som homoseksuel – ud fra denne følelsesmæssige definition.

2) Den adfærdsmæssige definition handler ikke så meget om indre følelser som ydre seksuel adfærd. Her defineres man som homoseksuel, hvis man faktisk dyrker sex med sit eget køn – i hvert fald i højere grad end sex med det modsatte køn. I en konkret undersøgelse kan man fx bede de undersøgte personer om at skønne, hvor hyppigt de går i seng med henholdsvis en mand og en kvinde: Aldrig, sjældent, undertiden eller ofte. De, der oftere går i seng med en af eget køn eller udelukkende går i seng med en af eget køn, betragtes altså som homoseksuelle ud fra denne adfærdsmæssige definition.

3) Den identitetsmæssige definition handler om personens selvforståelse som enten homoseksuel eller heteroseksuel, uanset hvad personen i øvrigt føler og gør. Her accepterer man den interviewedes egen klassifikation eller definition som henholdsvis homoseksuel eller heteroseksuel i opdelingen af de to grupper. Undersøgelser, der benytter denne definition af homoseksualitet, spørger helt enkelt hver enkelt undersøgelsesperson: Betragter du dig selv som homoseksuel eller heteroseksuel? Og så godtager man svaret ud fra den opfattelse, at den enkelte person selv bedst ved, hvilken betegnelse der bedst passer på ham eller hende.

Disse tre definitioner af homoseksualitet kan vel alle tre lyde fornuftige og velbegrundede, men de er altså i virkeligheden temmelig forskellige og resulterer i hvert fald i højst forskellig skøn over udbredelsen af homoseksualitet i de lande, hvor der er udført befolkningsundersøgelser over dette spørgsmål.

Generelt finder man de største tal for hyppigheden af homoseksualitet ud fra den følelsesmæssige definition og de laveste tal ud fra den identitetsmæssige definition – med tallet ud fra den adfærdsmæssige definition et sted midt imellem. Fx viste en undersøgelse fra USA, at der blandt voksne mennesker var 8 %, der blev defineret som homoseksuelle ud fra den følelsesmæssige definition, 6 % der blev defineret ud fra den adfærdsmæssige definition, men kun 2 % homoseksuelle ud fra den identitetsmæssige definition. Ud over dem, der selv definerede sig som klart homoseksuelle, er der altså en del, der har hyppige seksuelle kontakter med eget køn, og endnu flere, der har lyst til det. I en norsk undersøgelse fandt man endnu større forskelle, især mellem de to første grupper: Her resulterede den følelsesmæssige definition i 15 % homoseksuelle (dog noget flere blandt kvinder, 21 %, end blandt mænd 9 %), mens den adfærdsmæssige definition resulterede i 7 % homoseksuel-

le og den identitetsmæssige definition i 5 %. At der både ud fra den følelsesmæssige definition og den sidste, den identitetsmæssige definition var væsentlig flere homoseksuelle i Norge end i USA – selv om der var nogenlunde lige mange, der opførte sig homoseksuelt i privatlivet – kan indlysende bero på en sandsynligvis noget mere tolerant og ikke-diskriminerende indstilling til homoseksualitet i de nordiske lande sammenlignet med i hvert fald dele af USA.

Ud over at påvise forskellige tal for homoseksualitet, afhængig af hvilken definition og hvilket land der er tale om, har den amerikanske forsker også set på de mulige negative konsekvenser for de homoseksuelle i lyset af de tre forskellige definitioner. Det har været antaget, at homoseksualitet ofte førte til psykisk vantrivsel enten – som psykoanalytikere mente i gamle dage – fordi det var en form for psykisk sygdom i sig selv, eller som de fleste mener i vore dage – fordi der stadig er væsentlige fordomme mod homoseksualitet i vide, måske især ældre dele af befolkningen i de vestlige lande. Et af de tidligere fund, der især har været taget til indtægt for ringere psykisk trivsel blandt homoseksuelle, er en forhøjet hyppighed af selvmord i denne befolkningsgruppe. Savin-Williams litteraturgennemgang viser imidlertid, at dette stort set kun gælder for en af de tre definitioner – nemlig den adfærdsmæssige – altså, at man finder sammenhæng mellem homoseksuel adfærd og højere hyppighed af selvmord. Og en række nærmere analyser viste endda, at det stort set kun var de homoseksuelle, der havde debuteret meget tidligt i livet på deres homoseksuelle adfærd, og som havde haft mange skiftende partnere. Og da forskerne sammenlignede disse selvmordstal med tal for hyppigheden af selvmord blandt heteroseksuelle, der ligeledes var debuteret meget tidligt på en lang og omskiftelig seksuel aktivitet, viste det sig, at der ikke var nogen klar forskel i selvmordshyppigheden i de to grupper.

Forskeren konkluderede derfor, at det næppe er homoseksualitet – uanset definitionen – der i sig selv er forbundet med psykisk vantrivsel og øget selvmordstendens, men derimod en impulsiv og promiskuous seksuel adfærd, der både for homo- og heteroseksuelle har denne kedelige forbindelse med senere selvmordstendens.

tn

Kilde: Savin-Williams, R.C. (2006). Who's Gay? Does It Matter? *Current Directions in Psychological Science*, 15(1). 40-44.

